

چکسلواکی قربانی صلح واهی با هیتلر شد + عکس

77 سال پیش در روز 30 سپتامبر سال 1938 میلادی دالادیه نخست وزیر فرانسه ، چمبرلن ، نخست وزیربریتانیا و موسولینی نخست وزیر فاشیست ایتالیا در شهر مونیخ آلمان توافق های مونیخ را با آدولف هیتلر ، صدراعظم آلمان نازی امضا کرده و کشور کوچک چکسلواکی را دو دستی و بدون چون و چرا به دیکتاتور نازی هدیه دادند.

77 سال پیش در روز 30 سپتامبر سال 1938 میلادی دالادیه نخست وزیر فرانسه ، چمبرلن ، نخست وزیربریتانیا و موسولینی نخست وزیر فاشیست ایتالیا در شهر مونیخ آلمان توافق های مونیخ را با آدولف هیتلر ، صدراعظم آلمان نازی امضا کرده و کشور کوچک چکسلواکی را به قلمروی رایش اضافه کند. او اکثریت جمعیت آلمانی منطقه سودت را بهانه کرد تا بتواند تصمیمش را اجرا کند. هیتلر حتی روز اول اکتبر سال 1938 میلادی را برای آغاز جنگ از قبل تعیین کرده بود. اما بسیاری از آلمانی ها خاطره تلخ شکست در سال 1918 میلادی را فراموش نکرده و مخالف جنگ بودند. فرانسه در چارچوب یک پیمان متحد چکسلواکی به شمار می آمد ، اما به دلیل عدم آمادگی ارتش خود در مقابل ارتش مدرن آلمان علاقه ای چندانی نداشت که برای دفاع از حاکمیت چکسلواکی به سلاح متوسل شود. همچنین ، نویل چمبرلن ، نخست وزیر بریتانیا که از واقعیت های بین المللی اطلاعی نداشت ، تصور می کرد با نشان دادن نرمش در مقابل هیتلر می توان صلح را نجات داد. چمبرلن برای اینکه به زمزمه های جنگ خاتمه دهد در روز 15 سپتامبر در برچسگادن به ملاقات هیتلر می رود و بار دیگر او را در 22 سپتامبر در گودسبرگ ملاقات می کند.

با این حال ، نزدیکان هیتلر و افکار عمومی آلمان که خاطره تلخ شکست جنگ جهانی اول را هنوز فراموش نکرده بودند با جنگ مخالف بودند اما هیتلر قصد جنگ داشت تا به عمر پیمان تحقیرآمیز ورسای که در پی شکست آلمان در جنگ جهانی اول امضا شده بود ، خاتمه دهد.

سرانجام ، بنیتو موسولینی دیکتاتور فاشیست ایتالیا و متحد و یار نزدیک هیتلر به کمکش می شتابد و با پیشنهاد یک کنفرانس بین المللی به عنوان آخرین راه حل او را از بن بست خارج می کند.

کنفرانس مونیخ در روز 27 سپتامبر سال 1938 میلادی با حضور ادوارد دالادیه ، نخست وزیر فرانسه ، نویل چمبرلن ، نخست وزیر بریتانیا ، بنیتو موسولینی ، نخست وزیر فاشیست ایتالیا و آدولف هیتلر ، صدراعظم آلمان نازی در شهر مونیخ آغاز می شود.

ادوارد دالادیه می دانست با دادن امتیاز به هیتلر ، او مطالبات خود را بیشتر کرده و زمانی که از لحاظ نظامی به اندازه کافی قدرت یابد جنگ را علیه دموکراسی های اروپا آغاز می کند بنابراین با دادن کمترین امتیازی به هیتلر مخالفت می نماید. با این حال ، دالادیه می دانست افکار عمومی فرانسه مخالف جنگ است.

سرانجام دالادیه تسلیم یک پیشنهاد مزورانه موسولینی می شود. چمبرلن نیز که به تصور خود می خواست صلح را نجات دهد ، مخالفتی نشان نمی دهد. چکسلواکی با خیال باطل ادامه صلح در اروپا در چنگ نازی ها رها می شود.

براساس توافق های مونیخ ، چکسلواکی موظف بود ظرف مدت 10 روز سرزمین سودت را تخلیه کرده و کلیه استحکامات مرزی خود را منهدم کند.

اما در روز اول اکتبر سال 1938 میلادی ارتش آلمان وارد خاک چکسلواکی می شود و سرزمین سودت را به خاک آلمان منضم می کند.

پس از تجزیه چکسلواکی ، اسلواک ها یک قوم کوچک که از نظر زبان و فرهنگ با چک ها نزدیک بوده اما از آنها فقیرتر بودند از حمله نظامی آلمان سود می جویند و تقاضا می کنند آنچه از خاک کشور باقی مانده است به یک کشور فدرال مبدل شود. هیتلر شخصا مرزهای جدید این کشور کوچک را تعیین می کند تا در آینده سراسر آن را اشغال کند.

در یک قسمت منطقه بوهم - موراویا با جمعیت چک و در قسمت دیگر منطقه روتنیا با جمعیت اسلواک، اما این برای اقلیت اسلواک کافی نبود ، مقامات اسلواک که زیر دست نازی ها بودند در روز 14 مارس سال 1939 استقلال خود را اعلام می کنند. هیتلر در همان روز «هاشا» رئیس جمهور چک را که بر اساس توافق های مونیخ جانشین ادوارد بنش شده بود، به برلین احضار می کند.

هیتلر از «هاشا» می خواهد سرنوشت کشور و ملت چک را به دست های مطمئن آلمان بسپارد در غیر این صورت شهر پراگ به خاکستر تبدیل می شود.

در 15 آوریل سال 1939 میلادی ، هیتلر از تردیدهای کشورهای اروپایی سود می جوید و سراسر چکسلواکی را متصرف می شود. او سرزمین بوهم موراویا را به یک تحت الحمایه آلمان مبدل کرده و اسلواکی را به یک کشور مستقل و رعیت رایش تبدیل

می کند.

در روز 30 سپتامبر سال 1938 میلادی با امضای پیمان مونیخ ، فرانسه و بریتانیا کشور کوچک چکسلواکی را قربانی تداوم صلح کرده و آن را دو دستی به دیکتاتور نازی هدیه دادند.
اما تداوم صلح یک امید واهی بود که در آینده ای نه چندان دور این واقعیت آشکار می شود. بنابراین در تاریخ ، پیمان مونیخ به عنوان نماد بزدلی و پستی سیاسی ثبت شده است.

بهرام افتخاری / جام جم آنلاین